

Domácí bohoslužba – 2. neděle velikonoční

1) Úvod

píseň: Nehleďte vzhůru, Zpěvník Orlice s. 46

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Připravme se na setkání s naším Pánem.

Ty jsi náš pokoj, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Ty jsi náš velikonoční Beránek, Kriste: smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Ty jsi náš život, Pane: smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí. Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi; ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

2) Čteme z Písma svatého

1. čtení Sk 4,32-35

Prvotní jeruzalémská církev měla "jedno srdce a jednu duši". Tato jednota je uskutečněním Ježíšovy "velekněžské modlitby": "ať jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal" (J 17,23). Je důležité si všimnout, že zmínka o jednotě věřících následuje po zprávě o přijetí Ducha svatého (Sk 2,1-4.41; Sk 4,31-32).

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

Žalm Žl 117

Notový zápis najdete na: [Ps118_13.pdf \(sdh.cz\)](#)

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Nebo:

Aleluja.

Nechť řekne dům Izraelův: - "Jeho milosrdenství trvá navěky." - Nechť řekne dům Áronův: - "Jeho milosrdenství trvá navěky." - Nechť řeknou ti, kdo se bojí Hospodinina: - "Jeho milosrdenství trvá navěky." *

Hospodinova pravice mocně zasáhla, - Hospodinova pravice mě pozvedla. - Nezemřu, ale budu žít – a vypravovat o Hospodinových činech. - Hospodin mě sice těžce ztrestal, - nevydal mě však smrti. *

Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním. - Hospodinovým řízením se tak stalo, - je to podivuhodné v našich očích. - Toto je den, který učinil Hospodin, - jásejme a radujme se z něho! *

2. čtení 1 Jan 5,1-6

Láska, o které hovoří Janův list, není citem, ale životním stylem a životní silou. Tato láska vytváří společenství nejen s Bohem, ale také s bratřími a sestrami. Znamením pravé lásky je zachovávání přikázání (v. 3). Boží přikázání jsou břemenem pro toho, kdo prožívá svůj život s Bohem jako "otrockou povinnost", a ne jako vztah lásky k Otci. Pro toho, kdo miluje, nejsou přikázání těžká.

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo miluje otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen s vodou, ale s vodou a krví. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

píseň: Aleluja, zpěvník Orlice s. 115

Evangelium Jan 20,19-31

Evangelní perikopa obsahuje dvě zjevení Vzkříšeného: "prvního dne v týdnu" jedenácti učedníkům bez Tomáše a týden nato Tomášovi spolu s ostatními učedníky. Na Tomášovi je nápadné, že nepřijímá zvěst ostatních

apoštolů a klade si podmínky pro "uvěření". Ježíš však zná myšlenky i srdce člověka (J 1,48) a vychází mu vstříc právě tam, kde se nachází.

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána." On jim však odpověděl: "Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím." Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili." Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Evangelium této neděle je plné Ježíšovy chápající, něžné lásky, ale také jeho aktivity. On pro nás prochází zavřenými dveřmi, on překonává všechny bariéry učedníků i bariéry v srdci Tomáše. Ježíš předává dary Ducha svatého, aby i oni mohli obdarovávat druhé.

Apoštolům se však první pokus rozdělit se o to, co přijali od Krista, nevyšel. Snažili se to předat Tomášovi, ale jejich evangelizace se nezdařila. Je to opět Ježíš, který překovává všechny překážky. Vidíme, jak Ježíš ke každému přistupuje jedinečným a neopakovatelným způsobem. Tak, jak potřebujeme. I když zde mohu být z naší strany překážky, Pán si s nimi poradí. Pokud je v našem srdci touha být s ním a láska k němu, on si vždycky ví rady.

4) Společně prosíme

1. Pane posilni naši víru, abychom Tvou radostnou zvěst mohli předávat všem lidem kolem nás.
2. Prosíme o pomoc pro papeže a biskupy, aby mohli činit moudrá rozhodnutí při vedení tvé církve.
3. Prosíme o pomoc pro mladé lidi hledající svého životního partnera.

4. Prosíme za všechny, kteří mají různé starosti a trápení a jsou na ně sami.
5. Prosíme za děti a učitele, aby dobře zvládali současnou situaci.
6. Prosíme abychom ani v dnešní době nezapomínali na chudé a pronásledované všude ve světě.
7. Prosíme o pomoc pro všechny, kdo chtějí poctivě pracovat pro společnost.

5) Modlitba Otčenáš

P: Pomodleme se tak, jak nás naučil Pán Ježíš:

Všichni: **Otče náš, jenž jsi na nebesích,**

posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

Můžeme připojit i pozdrav pokoje:

P: Ježíš je dárce pokoje. Pozdravme se i my slovy: Pokoj vám.

6) Požehnání

Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do věčného života.

P: Dobrořečme Pánu. Aleluja, Aleluja.

Všichni: **Bohu díky. Aleluja, Aleluja.**

píseň: Stále jen chci si zpívat, zpěvník Orlice s. 37